

Pred Vama je četvrti broj *Muallima*. Pored imama, hatiba, muallima i vjeroučitelja, Muallim već dopijeva i do velikog broja naših osnovnih i srednjih škola, do školskih zbornica i biblioteka, učitelja i nastavnika. Ta činjenica za nas ima iznimnu važnost, i to iz više razloga.

Prije svega, valja imati u vidu da *Muallim* nije teološki časopis. *Muallim* je časopis koji se primarno i pretežno bavi pitanjima odgoja i obrazovanja, i sasvim je razumljivo da nastoji dopijevati do svih institucija koje se bave odgojem i obrazovanjem. Da odmah naglasimo, mi ne želimo kroz *Muallim* u naše škole "izvoziti" neku *Muallimovu* "pedagošku revoluciju". Radi se jednostavno o tome da *Muallim* treba biti, poslužimo se političkim žargonom, ravnopravan s ostalim stručnim časopisima koji prosvjetnim radnicima mogu biti korisni u njihovoj odgojno-obrazovnoj misiji i profesiji. Na tu vrstu ravnopravnosti i legitimnosti *Muallim* polaže pravo i na temelju relevantnosti tekstova i autora koji na *Muallimovim* stranicama objavljuju svoje radove o različitim temama iz područja filozofije, sociologije i historije odgoja i obrazovanja, i iz područja pedagogije u njenim tradicionalnim i modernim vrijednostima, iskustvima i dostignućima.

Ali, odmah je moguća primjedba: *Muallim* se odgojem i obrazovanjem bavi na temeljima islamskih vrijednosti. To stoji. I, upravo, otuda, za nastojanje *Muallima* da stupi u komunikaciju i dijalog sa svima koji se u našem društvu izravno ili posredno bave pitanjima i poslovima odgoja i obrazovanja još je važniji razlog koji se nalazi u jednostavnoj činjenici da svi, iako sa različitih strana, s različitim iskustvima i u različitim domenima, radimo na istom a to znači i jedinstvenom poslu. Radi se jednostavno o tome da smo u odgojno-obrazovnim nastojanjima svi upućeni na iste (mlade) ljude. Nerazumno bi bilo da se na tom poslu dijelimo, da svako za sebe ograđuje svoj prostor. Odgoj i obrazovanje područja su koja podrazumijevaju najdublja i najslženija međuprožimanja. To praktično znači: ako, naprimjer, isti učenik uči od nastavnika (pohađa školu) i odlazi na vjersku pouku kod

vjeroučitelja (muallima), nastavnik i vjeroučitelj se nalaze, u najzahtjevnijem i najsuptilnijem smislu riječi, na istom, odnosno zajedničkom poslu. To dalje znači da njih dvojica svoje učenike ne smiju razvlačiti kao konopac na dvije suprotne strane. Naravno, to ne znači na da o svemu kada se radi o odgoju i obrazovanju, moraju misliti isto. Radi se o tome da smo svi koji sudjelujemo u procesu odgoja i obrazovanja upućeni na međusobnu komunikaciju, dijalog i suradnju. Kao što je, samorazumljivo, poželjno ili potrebno da imami i vjeroučitelji čitaju i nemuslimanske autore iz različitih područja ljudskog iskustva, tako bi isto trebalo biti samorazumljivo, poželjno ili potrebno da učitelji i nastavnici, odgajatelji i pedagozi čitaju i muslimanske autore, pa i onda kada ti autori određene teme iz područja odgoja i obrazovanja raspravljaju u svjetlu islamskog svjetonazora i muslimanskog duhovnog iskustva.

A to sve tim prije ako se ima u vidu i ako se respektira činjenica da naši učitelji i nastavnici rade s djecom koja dolaze iz ove ili one vjerske i duhovne tradicije. Ako učenici dolaze iz islamske (ili kršćanske) tradicije, učitelji i nastavnici, odgajatelji i pedagozi bi morali imati osjećajnost za tu tradiciju, a to znači da bi trebali biti u mogućnosti razumijevati i osnovne metafizičke, psihološke, socijalne, estetske, moralne i druge odrednice tradicije iz koje im dolaze učenici s kojima radi.

S druge strane, *Muallim* je otvoren za tekstove, poglede i iskustva naših učitelja i nastavnika, odgajatelja i pedagoga koji svojim kolegama ali i našim imamima i vjeroučiteljima mogu ponuditi svoja dragocjena iskustva i spoznaje iz svog praktičnog i teorijskog bavljenja dogojem i obrazovanjem.

U najkraćem, mi vjerujemo da smo na istom poslu, da jedni drugima možemo pomoći, da nam valja surađivati. Zato nas raduje da se *Muallim* nalazi i Vama pri ruci, u Vašoj školi. Jednako će nas radovati ako ga budete čitali kao i ako u *Muallimu* budete pisali.

Dževad Hodžić